

РЕШЕНИЕ

№ 4825

гр. София, 10.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 11.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6201** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет.2 чрез адв. С. Ж. срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22220216003224-091-001 от 23.02.2017г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията и от М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, В ЧАСТТА, потвърдена с Решение № 728 от 12.05.2017г. на директора на дирекция на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ [населено място] за установен резултат по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м.10.2014г., м.12.2014г., м.01.2015г.- м.10.2015г., м. 12.2015г. в размер на 307 574,59 лв. и установен данъчен резултат по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2015г. издадено от директора на „ОДОП“ [населено място] в размер на 913, 37лв. и съответната лихва.

С жалбата се моли да се отмени РА в оспорената част по следните съображения: жалбоподателят твърди, че констатациите в РА са изградени въз основа на косвени обстоятелства без да е извършена обективна преценка на съвкупността от доказателства. Допълва, че изводите на органите по приходите са в противоречие с представените по преписката доказателства. Твърди, че има плащане, освен счетоводно отразяване и доколкото предметът на достаките са услуги и строителни материали -то същите напълно да вложени т.е. имат последваща реализация. Излагат

се доводи, че РА е издаден в противоречие на закона, практика на СЕС и ВАС по аналогични казуси. Твърди се, че налице е изпълнение на доставките, поради което е без значение начина на изпълнение вкл. липсата на кадрови и технически ресурс на прекия доставчик, което няма отношение към възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Излагат се оплаквания, че в случая неустановяването на произхода на стоките не е основание за постановяване на отказ на правото на данъчен кредит на дружеството. С оглед всичко изложено – се моли да бъде отменен в оспорената част като неправилен и незаконосъобразен РА. Претендират се разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят - [фирма] не се представлява.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], чрез процесуалния си представител- юрисконсулт А., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли съда да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД СЛЕД КАТО СЕ ЗАПОЗНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ –НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

ЖАЛБАТА е срещу РА, в част подлежаща на оспорване, от адресат с правен интерес, в срок, допустима е, поради което следва да се разгледа по изложените доводи.

По процедурата:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22220216003224-020-001 от 12.05.2016г., изменяна със Заповеди №Р-22220216003224-020-002/23.08.2016г., №Р-22220216003224-020-003/19.09.2016г. и №Р-22220216003224-020-004/19.09.2016 е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения за ДДС за данъчните периоди от м. 01.10.2014г. до м. 31.12.2015г.; за данък върху доходите на ФЛ – свободни професии, граждански договори и др. за данъчните периоди от м. 01.01.2013г. до м. 31.12.2015г., както и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за данъчните периоди от м. 01.01.2011г. до м. 31.12.2015г..

Всички заповеди по хода на производството са издадени от М. С. Х. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /упълномощена със Заповед №РД-01-552/07.05.2013 г./, като всички са връчени по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от същия кодекс /първата заповед е връчена на 25.05.2016 г./

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22220216003224-092-001/16.11.2016г., връчен на ревизираното лице по електронен път на 05.12.2016г., което не е подало възражение.

Ревизията приключва с РА№Р-22220216003224-091-001/23.02.2017г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложител на ревизията и М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С РА са установени са установените задължения в общ размер на 370_635,58 лв., от които по ЗДДС в размер на 307_574,59 лв., произтичащи от: доначислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 49_906,46лв. във връзка с нефактурирани извършени продажби/замени на имоти за данъчни периоди 10.2014 г., 01.2015г., 06.2015г., 07.2015г., 10.2015г., и 12.2015г.; доначислен данък поради липсата на законови предпоставки за издаване на данъчно кредитно известие /ДКИ/ в размер на 5_758,63лв. за данъчен период 08.2015г.; корекция на данъчен кредит поради

неотразено ДКИ в общ размер на 2 239,98лв. през данъчни периоди 10.2014г. и 12.2014г.; отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 249 669,52 лв. за данъчни периоди м. 10.2014г., от м. 02.2015г. до м. 10.2015г. и м. 12.2015г. по фактури и доставчици, описани подробно в акта;

Също така с РА са начислени и лихви за забава в размер на 56 818,93 лв.; по ЗКПО в размер на 4 233,78 лв., произтичащи от начислен данък дивидент в размер на 3 500,00 лв. за данъчни периоди от м. 10.2014 г. до м. 12.2014 г. и начислените лихви за забава в размер на 733,78 лв.;

С РА по ЗДДФЛ са определени задължения в размер на 2 008,28 лв., произтичащи от начислен данък върху доходи от наем на физически лица в размер на 1 642,67 лв., за данъчни периоди 2014 г. и 2015 г. и начислените лихви за забава в размер на 365,61 лв..

Посочено е, че ревизия е първа за спорните периоди.

На РЛ по електронен път са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220216003224-040-001/24.06.2016г. и Р-22220216003224-040-002/13.10.2016 г., с които са изискани първични, счетоводни, търговски и др. документи, касаещи доставките на процесните доставчици и клиенти. В отговор са представени документи с придружителни писма, но не всички изискани документи и справки.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изискани документи и писмени обяснения от трети лица: СТОЛИЧНА ОБЩИНА /изискана е информацията относно етапа на завършеност на строителството на новоизграждаща се сграда в [населено място], район „К. село“, [улица]– Мотописта/; АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА /информацията за всички извършени сделки с недвижими имоти за ревизирания период/.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на преките доставчици на жалбоподателя: [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], както и на [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] /предходни доставчици на [фирма]/, резултатите от които са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, описани в констативната част на РД. Извършени са насрещни проверки и на други данъчно задължени лица /ДЗЛ/, но от значение за спора са само гореизброените. С Протокол обр.Кд-73 №0880618/24.10.2016 г. са приобщени установени факти и обстоятелства от извършена предходна ревизия на лицето по ЗДДС – възражение, вх. №05-06-2411/21.12.2013 г. срещу РД №1305748/03.09.2013г., с представени към него граждански договори и сметки за изплатени суми на физически лица; Решение №676/17.04.2014г. на директора на дирекция ОДОП срещу РА №214305748/03.01.2014г.; Решение №11918/11.11.2015 година на Върховен административен съд /ВАС/; 11 бр. сметки за изплатени суми, издадени на В. Г. през периодите от м. 01.01.2014 г. до м. 30.11.2014 г.

Извършвани са проверки в счетоводството на ревизираното лице, както и в програмните продукти в информационната база данни на НАП.

В хода на ревизионното производство органът по приходите е констатирал, че основна дейност на [фирма] през ревизирания период е строителство на жилищни и нежилищни сгради. Дейността се извършва от наети офиси, адресите на които са описани в РД. Дружеството е извършило продажби на недвижими имоти /апартаменти, гаражи, магазини и паркоместа/, находящи се в жилищна сграда с

магазини за промишлени стоки, помещение за трафопост, подземни гаражи, открити паркоместа и допълващо застрояване – детски център, изграждаща се в [населено място], район „К. село“, [улица]– Мотописта.

Относно определените задължения по ЗДДС-органите по приходите са направили следните констатации:

1. За извършените доставки и начисления данък /продажби/.

Констатирано е, че въпреки, че изрично са му изискани, РЛ не е представило нотариални актове, нито други документи във връзка с извършени продажби на недвижими имоти от посочения по-горе обект. Представени са документи от АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА, от които е установено, че през периодите от 01.10.2014г. до 31.12.2015г. са регистрирани 29 вписвания на името на ревизираното лице в качеството му на продавач, респективно прехвърлител. Същото е извършило 25 сделки /2 замени и 23 продажби на недвижими имоти/.

По отношение на извършени замени на недвижими имоти: ревизираното лице е извършило замяна на два недвижими имота, документирани съответно с нотариален акт /НА/ №163/22.06.2015 г. и НА №140/15.12.2015 г., по които се явява продавач на недвижими имоти с етап на завършеност „груб строеж“, а купувачите, в замяна на прехвърлените имоти прехвърлят в собственост на [фирма] притежаваните от тях идеални части от поземления имот, върху който е построена сградата. В НА е посочено, че заменяемите имоти са равностойни, поради което не се дължат суми за уравниение на дяловете и не се извършва плащане между страните по сделката.

При така установената фактическа обстановка е формиран извод, че осъществената между страните доставка е с характер на бартер и по отношение на същите е приложима разпоредбата на чл. 130 от ЗДДС.

Във връзка с процесните сделки ревизираното лице е издало само една фактура - №144/23.12.2015г. с данъчна основа - 49_135,50 лв. и начислен ДДС - 9_827,10 лв.

В резултат на анализ на записванията по счетоводните сметки, органите по приходите-са установили, че себестойността на всеки от имотите, които са прехвърлени е съответно 42_934,90 лв. и 69_866,21 лв.. Посочените стойности са определени като площта на съответните имоти е умножена по себестойността на 1 кв. м. /начинът на изчисляване е посочен на стр. 5 от РА/. Установената себестойност представлява данъчна основа по смисъла на чл. 26, ал. 7 от ЗДДС. Формиран е извод, че за РЛ възниква задължение да начисли ДДС, на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС и чл. 130 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС в размер на 8_586,98 лв. през данъчен период м. 06.2015 г. и 13_973,24 лв. в данъчен период м. 12.2015 г. Предвид начисления от лицето данък за м. 12.2015 г. е установено, че за този период лицето дължи разликата в размер на 4_146,14 лв..

По отношение на извършените продажби: след извършена съпоставка между продажната цена, вписана в нотариалните актове на всички прехвърлителни сделки през ревизирания период и размера на декларираната данъчна основа и начисления данък за тях, в издадените от лицето първични документи, е установено, че във връзка с продажбите на имоти на етап „груб строеж“, описани подробно в ревизионния доклад, РЛ не е начислило ДДС в пълен размер /съобразено е, че за продажбите на описаните имоти са издавани фактури за авансови плащания в периоди преди ревизирания/, както следва:

-относно НА №3/02.07.2015г., с който Г. И. закупува недвижим имот на цена 60_630,73 лв. /не е уточнено дали е с включен ДДС или не/. Установено, е че

ревизираното лице е издало фактура №128/02.07.2015 г. на обща стойност 11_734,98 лв. /данъчна основа – 9_779,15 лв. и начислен ДДС – 1_955,83 лв./, като за разликата от 48_895,75 лв. не е издаден първичен счетоводен документ. Начислен е ДДС в размер на 8_149,29 лв. за данъчен период м. 07.2015 г..

-относно НА №27/21.01.2015г., с който Г. БЕЛОВСКИ закупува недвижим имот на цена 83_333,33 лв., без включен ДДС. Уточнено е, че разходите по прехвърляне на имота се заплащат изцяло от продавача, като същите са в размер на 4_104,91лв. На основание чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗДДС е формирана ДО в размер на 87_438,24 лв. Ревизираното лице е издало фактура №91/21.01.2015г. на обща стойност 72_618,00лв., от които ДО – 60_515,00лв. и начислен ДДС – 12_103,00 лв., като органът по приходите посочва, че за разликата от 32_307,89лв. с ДДС не е издаден първичен счетоводен документ. Начислен е ДДС в размер на 5_384,65лв. за данъчен период м. 01.2015 г.

-относно НА №144/31.10.2014г., с който [фирма] закупува недвижими имоти на цена 121_690,00 евро /238_004,96 лв./ с включен ДДС. Ревизираното лице е издало следните фактури №89/01.11.2014г. на обща стойност 109_223,33 лв.; №96/01.02.2015г. на обща стойност 71_401,50лв.; №114/23.04.2015 г. на обща стойност 15_000,00 лв., като органът по приходите посочва, че за разликата от 42_380,13 лв. /с ДДС/ не е издаден първичен счетоводен документ. Начислен е ДДС в размер на 7_063,35 лв. за данъчен период м. 10.2014 г.

-относно НА №23/17.10.2014г., с който Г. Беловски закупува недвижим имот на цена 40_290,10 лв. с включен ДДС. Ревизираното лице е издало фактура №28/17.01.2014г. на обща стойност 20_145,05лв. и №88/24.10.2014г. на обща стойност 12_087,02 лв., като е установено, че за разликата от 8_058,03 лв. /с ДДС/ не е издаден първичен счетоводен документ. Начислен е ДДС в размер на 1_343,00 лв. за данъчен период м. 10.2014 г.

-относно НА №72/07.10.2014г., с който [фирма], ЕИК[ЕИК] закупува недвижими имоти на цена 85_219,20 евро с включен ДДС /166_674,27 лв./. Ревизираното лице е издало следните фактури №97/01.02.2015г. на обща стойност 83_337,13 лв.; №113/20.04.2015г. на обща стойност 39_116,60лв., №47/28.04.2016 г. на обща стойност 9_500,00 лв., като е установено, че за разликата от 34_720,54 лв. /с ДДС/ не е издаден първичен счетоводен документ. Начислен е ДДС в размер на 5_786,76 лв. за данъчен период м. 10.2014г..

Визирано е, че ДДС по гореописаните сделки е начислен на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, при съобразяване с разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, където това е било необходимо.

В хода на ревизията е установено още, че отразените доставки в СД по ЗДДС и регистър „Дневник за продажби“ за съответните данъчни периоди не съответстват на осчетоводените приходи за същите периоди. Конкретно е установено, че на 01.10.2015 г. задълженото лице е отразило по К-та на с/ка 709 „Други приходи от дейността“ сума в размер на 47_231,44 лв. в кореспонденция по Д-та на с/ка 501 Каса в лв. Въпреки, че са му изискани документи и информация, същото не е посочило отразената сума във връзка с каква доставка е платена и от кого. Установено е, че не са издадени първични счетоводни документи за продажба на стоки или услуги за посочената сума, а осчетоводените приходи са отчетени в съставения ОПР и годишната декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2015 година. Предвид обстоятелството, че цялата сума е отразена като приход в счетоводните документи и в подадената ГДД,

ревизиращият екип е приел, че така отразената сума не касае авансово плащане по доставка. Липсват и доказателства, че счетоводно отразеният приход е свързан с доставки и дейности за които не се дължи ДДС. Направен е извода, че по силата на разпоредбата на чл. 86, ал. 2 от ЗДДС дружеството дължи ДДС в размер на 9_446,29 лв. за данъчен период м. 10.2015 г. /данъчният период, през който данъкът е станал изискуем/.

Установено е още, че за определени продажби на недвижими имоти ревизираното лице е издало данъчен документ и е начислило ДДС в периоди, следващи периода на изискуемост на данъка. На основание чл.25, ал. 2 от ЗДДС за доставката по прехвърляне на собственост върху стока /недвижим имот/ данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността е прехвърлена, т. е. на датата на издаване на нотариалния акт. ДДС е изискуем на датата на възникване на данъчното събитие и за регистрираното лице възниква задължение да го начисли на тази дата на основание чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, относим към посочения период. Установени са обстоятелства за несвоевременно начисляване на ДДС по отношение на продажбите на недвижими имоти, като на основание чл. 1 от Законът за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТПДВ/ са начислени лихви за закъснение по отношение на клиентите [фирма]; [фирма], ЕИК[ЕИК], Н. Е. П., ЕГН [ЕГН] и П. Д. В.. Номерата на НА, номерата на издадените фактури, размерът на данъчните основи и начисленият данък, като и начинът, по който е формиран периодът на закъснение са изложени подробно от стр. 27 до стр. 28 в РД. Дължимата лихва е изчислена за м. 10.2014 г. – 1_556,43 лв., м. 11.2014 г. – 142,59 лв., м. 06.2015 г. – 225,32 лв.

Установено е от анализ на издадените КИ и банкови документи по сумите на РЛ, че има несъответствия по отношение на стойностите, отразени във фактурите и стойностите, съдържащи се в кредитните известия, издадени на [фирма]. Въпреки, че с ИПДПОЗЛ №Р-22220216003224-040-002/13.10.2016 г. изрично са изискани обяснения и документи, обясняващи наличните несъответствия, ревизираното лице не представя такива. Констатирано е, че ревизираното лице е получило по банков път от този клиент авансови плащания във връзка с предварителен договор от 06.12.2013г. за покупка на недвижими имоти, за които ревизираното лице му е издало фактури на обща стойност 60_401,97 лв. /ДДС в размер на 10_067,00 лв./. Издадените кредитни известия, с посочено основание „връщане на вноски по

договор за продажба на недвижим имот“ са на обща стойност 70_619,28 лв. /размер на ДДС – 11_769,87 лв./, а върнатите парични средства от страна на ревизираното лице са на обща стойност 36_090,00 лв. Установена е разлика в размер на 34_529,28 лв., за която липсват доказателства за извършено възстановяване. Освен това, при проверка на данните, съдържащи се в имотния регистър на Агенция по вписванията /АВ/ е констатирано, че не е извършено прехвърляне на собственост на спорните недвижими имоти на [фирма]. Процесните имоти са продадени на Н. П. /апартамент №21/ и на [фирма] /гараж №30/. При така установеното е формиран извод, че доставката, договорена със заключения между страните договор е развалена и във връзка със същата следва да се издаде ДКИ по реда, предвиден в чл. 115 от ЗДДС. Установено е, че именно с издаденото кредитно известие №135/14.08.2015 г. с ДО 42_126,50 лв. и ДДС – 8_425,30 лв. РЛ е намалило незаконосъобразно начисления ДДС за данъчен период м. 08.2015 г. с 5_758,63 лв..

2. За получените доставки и ползвания данъчен кредит /покупки/.

По отношение на извършените насрещни проверки е констатирано, че предметът на доставка по спорните фактури е стоки - **строителни материали** / [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]/ и **услуги - СМР** / [фирма]/. Посочено е, че номерата на фактурите, размерът на данъчните основи и начисленият данък са подробно описани от стр. 42 до стр. 48 в РД. За целите на проверките са изготвени ИПДПОЗЛ, като същите, с изключение на искането до [фирма], което е връчено по електронен път, чрез активиране на електронна препратка, са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, тъй като на декларираните от дружествата адреси за кореспонденция не са открити представители или лица за контакти. Предприетите във връзка с процедурите по чл. 32 от ДОПК действия са описани подробно в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, респективно в констативната част на РД /посещения на адреси, поставяне на съобщения на предвидените за целта места, пощенски пратки, публикуване в Интернет, изпращане на съобщения на електронен адрес/, а съставените документи са приложени към преписката. Документи и обяснения са представени само от [фирма]. Във връзка с установяване наличието на данъчно събитие и наличие на доставка и възможности за притежаване на стоките, които [фирма] е документирало на ревизираното лице са извършени

на срещни проверки на [фирма] и [фирма] – изготвените искания са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК; не са представени изисканите документи.

Установено е, че дружествата-доставчици са deregистрирани по ЗДДС по инициатива на орган по приходите, както и че издадените от тях фактури са включени в дневниците им за продажби за съответните данъчни периоди.

С ИПДПОЗЛ №P-22220216003224-040-001/24.06.2016г. от ревизираното лице са изискани всички относими документи във връзка с доставките, документиран с фактурите, издадени от посочените доставчици. В РА е налице констатация, че от страна на ревизираното лице са представени **единствено фактурите, с приложени фискални бонове от ЕКАФП**, издадени от посочените доставчици, като само по отношение на [фирма], освен фактурите са представени и **складови разписки**, които не съдържат информация за коя фактура са относими, липсва единична цена и стойност. Приложени са и вторични счетоводни документи. Други доказателства и обяснения от страна на ревизираното лице не са представени.

С ИПДПОЗЛ №P-22220216003224-040-002/13.10.2016г. от ревизираното лице повторно са изискани документи, доказващи реалност на доставките. По електронна поща от счетоводството на дружеството са представени единствено копия на фактурите.

По отношение на декларираните доставки от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], ревизиращите са направили анализ на представените доказателства, както и възможността именно посочените във фактурите доставчици да са извършили съответните доставки с наличния кадрови и технически ресурс.

Поради непредставяне на конкретно посочени документи /договори, пътни листове, товарителници, стокови и/или складови разписки, кантарни бележки, протоколи за приемане на стоката за съхранение, документи, от които да е видно адрес и обект, на който са натоварени/разтоварени стоките, кои са физическите лица, осъществили предмета на доставка и др./ **е формиран извод, че не са представени доказателства за реално осъществени доставки**, поради което е налице абсолютна симулация- при която са фактурирани услуги, които не са извършени въобще. С оглед изложеното данъчният кредит е отказан на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Освен това, при ревизията е констатирано, че шест броя фактури от №94 до №99, издадени от 24.10.2014. до 31.10.2014 г. от [фирма] са издадени след датата на дерегистрация по ЗДДС на доставчика /24.10.2014 г./, поради което е установено, че ДДС е начислен неправомерно и по тези доставки данъчният кредит е отказан на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.

Относно доставките от [фирма] /“лакови бояджийски продукти по описи“/ от доставчика са представени копия на фактурите, приемо-предавателни протоколи и заявки към тях, декларация относно начина на съхранение на стоките, копие на договор за наем склад, фактури за наем на склад, декларация относно транспорт и складиране на стоките, справки за стоков поток, извлечения от счетоводни сметки, банкови извлечения, фактури от предходни доставчици, експедиционни бележки и стокови разписки към тях.

При извършен анализ на представените документи и от двете страни /доставчик и клиент/ е установено, че във фактурите стоките не са определени по своя вид, количество и единична цена, като описи към фактурите не са представени. Складовите разписки не съдържат информация за коя фактура са относими, липсва единична цена и стойност. Не са представени договори, писмени доказателства, от които да се установи от къде е натоварена/разтоварена стоката, с какво превозно средство е транспортирана. Посочено е, че доставчикът декларира, че купувачът получава стоките от склада и ги превозва със собствен транспорт, но е прието, че не са представени товарителници, пътни листове.

Визирано е, че в приемо-предавателните протоколи липсва място и адрес на предаване на стоките, липсва информация за лицето, което е получило стоките от страна на [фирма], има само подпис и печат на дружеството. Относно произхода на стоката, доставчикът представя документи от които е видно, че предходни доставчици са [фирма] и [фирма], а транспортът е осигурен от [фирма]. При извършен анализ е констатирано, че в експедиционните бележки са посочени данни за лице Н. Х. /шофьор на тежкотоварен автомобил/, за когото са подавани данни в НАП от осигурител [фирма] съгласно сключен трудов договор. По данни предоставени от КАТ е установено, че [фирма] не притежава собствени МПС. Не са представени товарителници, от които да се установи вида и количеството на товара, който е

транспортиран, видът и регистрационния номер на автомобила, с който е извършен превозът, както и кога е разтоварена стоката в склада. На [фирма] и [фирма] са извършени насрещни проверки, при които не са представени изисканите от органите по приходите документи.

Посочено е, че общата стойност на закупените лаково-бояджийски материали с ДДС е в размер на 806_138,69 лв., като материалите, посочени във фактурите са осчетоводени, като вложени при извършване на СМР на обект „Ч.“. За извършване на СМР на процесния обект РЛ е сключило договор с [фирма]. От анализа на актове обр. 19 органите по приходите са установили, че РЛ е предало на клиента дейности, към които не могат да бъдат отнесени материалите – предмет на доставка по спорните фактури /извършване на циментова замазка на под, варова мазилка по тухлени стени и по тавани, гипсова мазилка по тухлени стени, гранитогрес по стъпала, парапет-алуминиев, структурна мазилка, външни подпрозоречни первази и др./ Посочено е че лаковобояджийските продукти /като лазурен лак/ се използват за защита и декорация на дървени повърхности в закрити помещения и на открито, дадени са и други примери, които не могат да бъдат съотнесими към дейностите, извършени от ревизираното лице на неговия клиент. Няма данни за влагане в обекта на материали от описаните видове, както и не са посочени извършени дейности, които да изискват използването на такива материали; наблегнато е и на огромното им количество и липсата на документи, какво точно е извършено с тях. Наведен е извода, че отчетените разходи за материали за обект „Ч.“ не водят до черпене на изгода от тях и че същите не са използвани за извършване на облагаеми доставки, което от своя страна не може да обоснове изпълнение на условията за възникване на право на приспадане на данъчен кредит за ревизираното лице. С оглед изложеното данъчния кредит в общ размер на 134_356,45 лв. е отказан на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, както и във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

В хода на ревизионното производство е установено още, че ревизираното дружество е закупило 5 850 стека различни видове цигари от [фирма], ЕИК[ЕИК] на обща стойност 243_649,83 лв. /фактурите са описани на стр. 53 и стр. 54 в РД/. Във връзка с процесните доставки са представени единствено фактурите, като е констатирано, че ревизираното лице няма отчитани продажби на

цигари. Същите са осчетоводени по Д-та на с/ка 602 „Разходи за външни услуги“ с посочено основание реклама. Изискани са писмени обяснения и документи от жалбоподателя, което не е представило никакви документи в тази връзка. Констатирано е, че в хода на предходно ревизионно производство, извършено на [фирма], приключило с издаването на РА №[ЕГН]/03.01.2014г. е извършена корекция на ползвания данъчен кредит за аналогични доставки на цигари. В настоящото производство от страна на дружеството е декларирано, че закупените цигари са използвани като рекламни материали, като върху тях е залепен рекламен стикер. Цигарите са раздавани от три лица на граждански договори, безплатно и с рекламна цел, на места в С., около изградени от него строителни обекти. С Решение №676/17.04.2014г. директорът на дирекция ОДОП С. е потвърдил РА в тази част. С Решение №11918/11.11.2015г. ВАС е отхвърлил жалбата на ревизираното лице, като е изложил съображения, идентични с тези на органите по приходите - не е установено наличието на второто изискване дадено в §1, т. 9 от ДР на ЗДДС относно определението за безвъзмездно предоставяне на стока с незначителна стойност с рекламна цел, а именно: доставката да не е част от серия доставки, по които получателят е едно и също лице.

С оглед изложеното и непредставяне на граждански договори, приемо-предавателни протоколи, доказателства за покупката или изработката на рекламни стикери с логото на [фирма], както и на каквато и да е информация относно разпространението на рекламните материали, органите по приходите са приели, че същите не са относими и свързани с икономическата дейност на лицето. Д. кредит в общ размер на 40_608,31 лв. е отказан на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

В РА е установено, че ревизираното дружество е закупило 3 000 бр. скреч карти /всяка на стойност 10,00 лв./ от [фирма], ЕИК[ЕИК] на обща стойност -28_188,00 лв. Във връзка с процесните доставки са представени единствено фактурите и касови бонове. От РЛ е изискана информация за какво са използвани и в какви облагаеми доставки последващи са участвали тези стреч карти, но същото не е дало обяснения и приложило документи. Посочено е, че скреч картите са карти, които се използват за викторини и лотарийни игри, при които след изтриване на съответното поле се установява

дали участникът в нея печели конкретна награда, то липсата на доказателства, че същите са използвани за целите на независимата икономическа дейност на ревизираното лице или доказателства, свързани с наличие на последващи облагаеми доставки, е отказано право на данъчен кредит по фактурите, описани на стр. 56 от РД. Д. кредит в общ размер на 4_698,00 лв. е отказан на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

В РА е констатирано основание за непризнаване на данъчен кредит по отношение на издадено кредитно известие /КИ/ №761/29.10.2014г., от [фирма], ЕИК[ЕИК], с ДО в размер на 5_599,96 лв. и ДДС в размер на 1_119,99 лв. Установено е, че в дневника за покупки за данъчен период м. 12.2014 г. същото е отразено не като КИ, а като фактура с право на приспадане на данъчен кредит. По този начин не е анулирано правото на данъчен кредит по фактура №713 от 29.10.2014 г., към която всъщност е издадено КИ, а правото на ДК е упражнено два пъти – веднъж в данъчен период м. 10.2014 г., когато не е отразено кредитното известие като такова и втори път в данъчен период м. 12.2014г., когато е включено кредитното известие като нова доставка. Корекцията на ползвания данъчен кредит в размер на 1_119,99 лв. в данъчен период м. 12.2014г. е извършена на основание чл. 126, ал. 3 от ЗДДС, във връзка с чл.115, ал. 3 от ЗДДС, а за ползвания данъчен кредит през данъчен период м. 10.2014г. е извършена на основание чл. 124, ал. 5 от ЗДДС.

Обобщено е в РА, че конкретно по доставчици и периоди непризнатото право на приспадане на данъчен кредит е, както следва:

-за данъчен период м. 10.2014 г. - в размер общо на 71_126,73 лв., от които 70_006,78 лв. по фактури, издадени от [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма]; и 1_119,99 лв. по издадено КИ от [фирма].

-за данъчен период м. 12.2014 г. - в размер на 1_119,99 лв. по издадено КИ от [фирма];

-за данъчен период м. 02.2015 г. – в размер общо на 29_861,24 лв., от които 4_698,00 лв. по фактури, издадени от [фирма] и 25_163,24 лв. и по фактури, издадени от [фирма];

-за данъчен период м. 03.2015 г. - в размер общо на 25_480,14 лв., по фактури, издадени от [фирма];

-за данъчен период м. 04.2015 г. - в размер общо на 10_010,27 лв., по фактури, издадени от [фирма];

-за данъчен период м. 05.2015 г. - в размер общо на 17_620,00 лв., по фактури, издадени от [фирма];
-за данъчен период м. 06.2015 г. - в размер общо на 12_166,26 лв. по фактури, издадени от [фирма];
-за данъчен период м. 07.2015 г. - в размер общо на 50_335,61 лв., от които 19_277,21 лв. по фактури, издадени от [фирма] и 31_058,40 лв. по фактури, издадени от [фирма];
-за данъчен период м. 08.2015 г. - в размер общо на 25_024,40 лв., по фактури, издадени от [фирма];
-за данъчен период м. 09.2015 г. - в размер общо на 3_317,38 лв. по фактури, издадени от [фирма];
-за данъчен период м. 10.2015 г. - в размер общо на 1_753,71 лв. по фактури, издадени от [фирма];
-за данъчен период м. 12.2015 г. - в размер общо на 4_093,75 лв. по фактури, издадени от [фирма].

С оглед изложеното е постановен и процесния РА.

Пред по-горестоящия орган е оспорен същия вкл. по съображения за допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с чл.32 от ДОПК, които не са споделени с РЕШЕНИЕ №728 от 12.05.2017г.. За пълнота ответникът е установил, че при протоколите по чл.50 ДОПК има допуснати, но несъществени нарушения. По същество също не са приети възраженията на РЛ. Директорът на Дирекция „ОДОП“ е констатирал също, че касателно доставките с предмет „строителни стоки“ и „строителни услуги“, няма реално осъществяване. Посочено е, че наличието на реална доставка е основната предпоставка за ползването на данъчен кредит. Разпоредбата на чл.68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС предвижда стоките/услугите да са получени в резултат на облагаема доставка, а разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС сочи именно, че данъчният кредит възниква за платения данък, който доставчикът – регистрирано по ЗДДС лице му е доставило или предстои да достави.

Напомнено е, че издаването на фактурата само по себе си не е данъчно събитие по смисъла на закона, тъй като е частен документ, с който се удостоверява фактически състав, от който жалбоподателят черпи изгодни за себе си правни последици – формиране на данъчен кредит, поради което последният носи тежестта да докаже правопораждащия факт – извършването на доставка.

Така конкретно по отношение на фактурите с предмет на доставка

„строителни материали“, ответникът е споделил мотивите за отказ на право на данъчен кредит, че в действителност не са събрани доказателства за извършване на реални доставки на стоки. Не са представени доказателства за наличие на складови помещения при доставчиците за съхранение на стоките, както и доказателства, че към датите на фактуриране на доставките са имали възможност да извършват разпоредителни действия с отразените във фактурите стоки. Не са представени приемо-предавателни протоколи и/или други писмени свидетелства, от които да се установи прехвърлена ли е собствеността върху стоките, къде е станало прехвърлянето, кои са лицата, участвали в товаренето/разтоварването на стоките. Отбелязано е, че предвид естеството на стоките (обемни и тежки товари) въпросът за транспортирането им е от съществено значение за реалността на доставката и е едно от обстоятелствата, свързани с нея. Не са представени пътни листове и товарителници, стокови и/или складови разписки, кантарни бележки, протоколи за приемане на стоката за съхранение, договори. Не е посочен адрес и обект, на който са натоварени и разтоварени стоките.

Изрично по доставките от [фирма], ответникът е приел, че не трябва да преповтаря изводите на органите по приходите, които са подробни, но е променил основанието са откад - данъчният кредит следва да бъде отказан единствено на основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 – липса на доставка на стоки, а не едновременно с това основание, да бъде посочван и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

Относно фактурите с предмет „строителни услуги“ –ответникът е допълнил, че по своята същност СМР са услуги с веществен характер, при извършването на които се използват машини, влагат се материали, използва се труд на наети по трудови и граждански договори работници. За данъчни цели за доказване на реално извършени СМР е необходимо доставчикът да притежава материална, техническа и кадрова обезпеченост, тъй като СМР услугите са специфична дейност, която изисква работници с подходяща квалификация, както и инструменти и машини. Не са представени договори, протоколи, не е ясно какви дейности са извършени, на кой обект, както и с какъв трудов потенциал. Такива доказателства в производството не са ангажирани от страна на доставчика, сочен за изпълнител по доставките. Доказателства за

възможност на изпълнение не са събрани и при преглед на данните, налични в информационната система на НАП, както и в процеса на административното обжалване.

Във връзка с гореизложеното – е посочено, че РЛ лице не е представило информация относно избора на доставчик вкл. същото не е действало добросъвестно и не е взело всички възможни разумни мерки, за да се увери, че не участва в ДДС злоупотреба. Визирано е, че част от грижата на добрия търговец е да извърши проучване, за да се установи надеждността и легитимността на клиенти, доставчици и доставки.

Ответникът е обсъдил и съдебната практика, на която се позовава оспорващия: в решенията си СЕС е приемал, че не следва да се ограничава правото на приспадане на данъчен кредит, но за реално изпълнени доставки, получателят по които е действал добросъвестно и не е съществувал риск от данъчна загуба, въпреки поведението на неговия доставчик. Правото на приспадане на ДДС е част от механизма на данъка, но също така основен елемент на този механизъм е осъществяването на стопанска операция. В конкретния случай, при доказване на липса на осъществени доставки не е възможно да се презумира добросъвестното поведение на ревизираното лице по сделки, която не са осъществени реално, а само са изпълнени счетоводните ѝ отразявания и се претендира право на данъчен кредит. В съответствие със съдебната практика на СЕС, в случай на установяване на нарушения от страна на доставчиците във връзка със спазването на данъчното законодателство, е необходимо да се установят обективни данни от които да се направи извод за знанието на получателя, че участва в доставки, с които се извършват данъчни измами. Констатираната от ревизиращите органи свързаност между двете дружества е доказателство за предприето умишлено съгласувано поведение от страна на ревизираното дружество и неговият контрагент, което по категоричен начин изключва възможността [фирма] да не е знаело или е да е било невъзможно да знае, че издадените от горепосочените лица процесни фактури, не документират реална доставка на стоки и услуги към него.

С оглед изложеното по тези доставки ответникът е споделил извода на органите по приходите да откаже правото на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6/чл. 9 от ЗДДС.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчик [фирма] с предмет на доставка „скреч карти“ - 3 000 бр. –ответникът е маркирал, че реалността на доставките не е оспорена от органите по приходите, въпреки, че не са представени съпътстващи документи, които да удостоверяват, че фактурираните стоки са получени. Посочено е, че отказа е защото не е доказано, че същите са използвани/ще се използват за целите на независимата икономическа дейност на ревизираното лице, както и не са представени и доказателства, свързани с наличие на последващи облагаеми доставки.

Ответникът е направил извода, че дори и да се приеме, че е налице реалност на фактурираните стоки, то няма доказателства, че с тях са извършени облагаеми доставки и няма данни за използването им за икономическата дейност на дружеството. Позовал се е на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, съгласно която лицето няма право на приспадане на данъчен кредит, независимо от наличието на положителните предпоставки по чл. 69 и чл. 74 от ЗДДС, ако стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчик [фирма], предвид аналогична фактическа обстановка, обективизирана при извършена предходна ревизия на лицето, приключила с РА №[ЕГН]/03.01.2014г., потвърден с Решение №676/17.04.2014г. на директора на дирекция ОДОП С. и впоследствие потвърден от ВАС – ответникът с потвърждаващото решение е приел, че органите по приходите правилно и законосъобразно са отказали данъчен кредит на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

По отношение на издаденото кредитно известие от [фирма], при извършена проверка от ответника се установява, че в действителност кредитното известие е отразено **като фактура**, като по този начин вместо да намали размера на данъчния кредит през съответния период, реално дружеството е ползвало данъчен кредит два пъти.

С оглед изложеното –жалбата е приета в съответната част за неоснователна, вкл. и касателно допълнително начисления ДДС по отношение на извършените от РЛ продажби/замени на недвижими имоти. Допълнителните мотиви на ответника в тази част са: че

продажбата на недвижим имот представлява двустранен, възмезден, формален и консенсуален договор с вещно прехвърлителен ефект и при сключването му се прехвърля правото на собственост върху недвижимия имот. С издаването на нотариалния акт е възникнала правната последица по прехвърлянето на собствеността върху имота. На основание чл. 25, ал. 2 от ЗДДС за доставката по прехвърляне на собственост върху стока /недвижим имот/ данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността е прехвърлена, т. е. на датата на издаване на нотариалния акт. ДДС е изискуем на датата на възникване на данъчното събитие и за регистрираното лице възниква задължение да го начисли на тази дата на основание чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС.

В хода на ревизията след извършена съпоставка между продажната цена, вписана в нотариалните актове на всички прехвърлителни сделки през ревизирия период и размера на декларираната данъчна основа и начисленият данък за тях, е установено, че във връзка с продажбите на имоти, описани подробно в издадения ревизионен доклад, ревизираното **лице не е начислило ДДС в пълен размер**. При съобразяване с получените авансови плащания по спорните доставки в предходни данъчни периоди, за които е издало данъчни документи и при съобразяване с разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС - когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена, ревизиращите са установили, че по спорните доставки ДДС не е начислен в пълен размер.

Ответникът е маркирал, че органите по приходите правилно са установили и отчетили себестойността на построената сграда въз основа на счетоводната информация на дружеството. Стойността на натрупаните разходи в размер на 3_887_396,55 лв. по сметка 613 „Разходи за придобиване на дълготрайни активи във връзка с изграждането на сградата на адрес [населено място], район „К. село“, [улица]– Мотописта“ е разделена на общата застроена площ на сграда в размер на 6 012 кв.м.. Изчислено е, че себестойността на 1 кв. м. е в размер на 646,61 лв. На тази база са извършени съответните изчисления и е формирана данъчната основа и съответния данък за всяка една сделка, осъществена от лицето през ревизирия период.

По отношение на отразената по К-та на с/ка 709 „Други приходи от

действието“ сума в размер на 47_231,44лв. в кореспонденция по Д-та на с/ка 501 Каса в лв., ответникът е приел, че следва да се отбележи, че нито в хода на ревизията, нито в процеса на административното обжалване, РЛ представя доказателства отразената сума във връзка с каква доставка е платена и от кого. Предвид обстоятелството, че цялата сума е отразена като приход в счетоводните документи /ОПР/ и в подадената ГДД, ревизиращият екип правилно е приел, че така отразената сума не касае авансово плащане по доставка. Посочено е, че липсват каквито и да било доказателства, че счетоводно отразеният приход е свързан с доставки и дейности за които не се дължи ДДС.

Въз основа на изложеното –е прието, че правилно в РА е доначислен ДДС на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, ведно с лихвите тъй като за част от данъка същият е отразен в друг данъчен период.

По отношение на издадени кредитни известия към [фирма], е прието, че правилно в РП са установени несъответствия по отношение на стойностите, отразени във фактурите и стойностите, съдържащи се в кредитните известия, издадени на посочения клиент. Ответникът, както и органите по приходите са приели, че не е предмет на спор, че сделката с [фирма] не е реализирана. В действителност обаче, с издаденото кредитно известие №135 от 14.08.2015 г. с данъчна основа – 42_126,50 лв. и ДДС – 8_425,30 лв. дружеството е намалило незаконосъобразно начисления ДДС за данъчен период м. 08.2015 г. с 5_758,63 лв., поради което същото е издадено неправомерно, поради което и в тази част РА за доначисления ДДС е приет за законосъобразен.

Относно определените задължения ЗДДФЛ –също за 2015г. РА с решение №728 от 12.05.2017г. е потвърден. Прието е, че е установено, че РЛ е изплащало доходи от наем на 3 физически лица, като в счетоводството не са намерили отражение всички документи във връзка с тези стопански операции. За тези наеми –РЛ е удържало авансов данък по чл. 44, ал. 4 от ЗДДФЛ, но не го е декларирало и внесло в законоустановените срокове.

При 2 от ФЛ е констатирано, че дължимият данък е внесен в бюджета от същите, като на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са определени само лихви за несвоевременното разчитане с бюджета, тъй като доходите на лицата са изплащани през тримесечията, за които [фирма] е било длъжно да удържа данък от лицата и да го внесе и той за 2015 г. –

е 13,20 лв..

По отношение на изплатени доходи на физическото лице В. Г. е посочено, че сумите за авансов ДДФЛ са дължими, тъй като за посоченото лице са начислявани суми и са издадени документи, че е удържан ДДФЛ, но същото не е внесло ДДФЛ във връзка с изплатените доходи от [фирма]. Дължимият ДДФЛ е определен на база на декларираните платени месечни наемни вноски като за 2015 г. – е 900,17 лв..

Ответникът е приел изводите на органите по приходите, че изплатените доходи от наем в полза на местно физическо лице с източник в България са облагаеми доходи и същите се облагат с авансов данък съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗДДФЛ. Когато платец на дохода от наем или друго възмездно предоставяне на права или имущество е предприятие, размерът на данъка се определя и данъкът се удържа от платеща на дохода при изплащането му на основание чл. 44, ал. 4 от ЗДДФЛ. Дължимият авансов данък се определя, като придобитият доход се намалява с 10% разходи и полученият облагаем доход се умножи с данъчна ставка 10 на сто. Данъкът се внася в сроковете и по реда на чл. 65-68 от ЗДДФЛ. Съгласно горепосочените разпоредби данъкът се внася в срок до края на месеца, следващ тримесечието на придобиване на дохода, като за доходи, придобити през четвърто тримесечие на данъчната година, не се удържа и внася авансов данък.

С оглед изложеното за 2015г. за определения данък по ЗДДФЛ РА е потвърден с решение №728 от 12.05.2017г., като за 2014г. е отменен и е върнато производството за нова ревизия, съответно по ЗКПО също РА е отменен и производството е върнато за нова ревизия.

В СЪДЕБНОТО производство не са представени нови доказателства.

С оглед всичко изложено СЪДЪТ прави следните изводи:

Ревизионният акт е валиден акт, тъй като е издаден от органа възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, съгласно изискванията на чл.119, ал.2 от ДОПК.

В производството не се релевират и не са допуснати процесуани нарушения вкл. съществени такива. Относителните факти са в пълнота установени. Изводите на органите по приходите и на ответника се основават изцяло на правен анализ на посочените факти и по същество тези изводи са правилни вкл. изключително подробни и обосновани.

С РА са установени 2 групи задължения: по ЗДДФЛ за 2015г. и по ЗДДС за посочените потвърдени периоди, които задължения по ЗДДС в размер на 307_574,59 лв., се следват на няколко основания:

- доначислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 49_906,46лв. във връзка с нефактурирани извършени продажби/замени на имоти за данъчни периоди 10.2014 г., 01.2015г., 06.2015г., 07.2015г., 10.2015г., и 12.2015г.;

-доначислен данък поради липсата на законови предпоставки за издаване на данъчно кредитно известие /ДКИ/ в размер на 5_758,63лв. за данъчен период 08.2015г.;

-корекция на данъчен кредит поради неотразено ДКИ в общ размер на 2_239,98лв. през данъчни периоди 10.2014г. и 12.2014г.;

-отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 249_669,52 лв. за данъчни периоди м. 10.2014г., от м. 02.2015г. до м. 10.2015г. и м. 12.2015г. по фактури и доставчици, описани подробно в акта;

СЪДЪТ по ЗДДС за доначислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 49_906,46лв. във връзка с нефактурирани извършени продажби/замени на имоти за данъчни периоди 10.2014 г., 01.2015г., 06.2015г., 07.2015г., 10.2015г., и 12.2015г.- напълно споделя изводите на ответника и органите по приходите, които са установили, че през периодите от 01.10.2014г. до 31.12.2015г. са регистрирани 29 вписвания на името на ревизираното лице в качеството му на продавач, респективно прехвърлител. Същото е извършило 25 сделки /2 замени и 23 продажби на недвижими имоти/.

По отношение на извършени замени на недвижими имоти правилно е прието, че ревизираното лице е извършило замяна на два недвижими имота, но е издало само една фактура - №144/23.12.2015г. с данъчна основа - 49_135,50 лв. и начислен ДДС - 9_827,10 лв.. Правилно е установено от записванията по счетоводните сметки, че себестойността на всеки от имотите, които са прехвърлени е съответно 42_934,90 лв. и 69_866,21 лв.,което е наложило преизчисляване на цената съобразно квадратурата. В тази връзка СЪДЪТ споделя напълно и начина на определяне на тези стойности - площта на съответните имоти е умножена по себестойността на 1 кв. м. /начинът на изчисляване е посочен на стр. 5 от РА/ и тази стойност е данъчна основа по смисъла на чл. 26, ал. 7 от ЗДДС.

Въз основа на изложеното СЪДЪТ приема за правилен извода в РА, че за РЛ възниква задължение да начисли ДДС, на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС и чл. 130 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС в размер на 8_586,98 лв. през данъчен период м. 06.2015 г. и 13_973,24 лв. в данъчен период м. 12.2015 г. Предвид начисления от лицето данък за м. **12.2015 г.** е установено, че за този период лицето дължи разликата в размер на **4_146,14 лв.**

СЪДЪТ споделя и изводите в РА и потвърждаващото го решение по отношение на извършените продажби, че има ненадчислено ДДС в пълен размер. Този извод е на база съпоставка между продажната цена, вписана в нотариалните актове на всички прехвърлителни сделки през ревизирия период и размера на декларираната данъчна основа и начисления данък за тях, в издадените от лицето първични документи. Не е спорно, че са издавани документи за авансови плащания по тези продажби. Правилно е установено например, че по н.а №3/02.07.2015г. стойност за имота е 60_630,73 лв., но неясно с ДДС или не, като е издадена от РЛ фактура №128/02.07.2015 г. на обща стойност 11_734,98 лв. /данъчна основа – 9_779,15 лв. и начислен ДДС – 1_955,83 лв/. Правилно е установено, че за разликата от 48_895,75 лв. не е издаден първичен счетоводен документ, поради което е начислен ДДС в размер на 8_149,29 лв. за данъчен период м. 07.2015 г..

Също обосновани на същия принцип са изводите касателно НА №27/21.01.2015г. -има издадена от РЛ фактура №91/21.01.2015г. на обща стойност 72_618,00лв., от които ДО – 60_515,00лв. и начислен ДДС – 12_103,00 лв., но за разликата от 32_307,89лв. с ДДС не е издаден първичен счетоводен документ, поради което е начислен ДДС в размер на 5_384,65лв. за данъчен период м. 01.2015 г..

Изложените констатации се отнасят и за останалите данъчни периоди с данъчни периоди с доначислено ДДС – за .10.2015г. 7_063,35лв. във връзка с НА №144/31.10.2014г.. За д.период м.10.2014г. -1_343лв. във връзка с н.акт №23/17.10.2014г. и ДДС 5_786,76лв. във връзка с н.акт №72/07.10.2014г., които обосновано са начислени по чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, при съобразяване с разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС.

Правилно е маркирано, че тези суми по начин на счетоводно отразяване не касаят авансови плащания- отразени са в регистър „Дневник за продажби“ за съответните данъчни периоди, но не

съответстват на осчетоводените приходи за същите периоди. Конкретно е установено, че на 01.10.2015г. задълженото лице е отразило по К-та на с/ка 709 „Други приходи от дейността“ сума в размер на 47_231,44 лв. в кореспонденция по Д-та на с/ка 501 Каса в лв.. Правилно е визирано, че въпреки, че са му изискани документи и информация, РЛ не е посочило отразената сума във връзка с каква доставка е платена и от кого. Установено е, че не са издадени първични счетоводни документи за продажба на стоки или услуги за посочената сума, а осчетоводените приходи са отчетени в съставения ОПР и годишната декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2015 година. Предвид обстоятелството, че цялата сума е отразена като приход в счетоводните документи и в подадената ГДД, законосъобразно ревизиращият екип е приел, че така отразената сума не касае авансово плащане по доставка. Липсват и доказателства, че счетоводно отразеният приход е свързан с доставки и дейности за които не се дължи ДДС. С оглед изложеното обосновано е направен извода в РА, че по силата на разпоредбата на чл. 86, ал. 2 от ЗДДС дружеството дължи ДДС в размер на 9_446,29 лв. за данъчен период м. 10.2015 г. /данъчният период, през който данъкът е станал изискуем/.

Правилни са и констатациите, че за определени продажби на недвижими имоти ревизираното лице е издало данъчен документ и е начислило ДДС **в периоди, следващи периода на изискуемост на данъка в нарушение на** чл.25, ал. 2 от ЗДДС, поради което на основание чл. 1 от Законът за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТПДВ/ са начислени лихви за закъснение по отношение на клиентите [фирма]; [фирма], ЕИК[ЕИК], Н. Е. П., ЕГН [ЕГН] и П. Д. В.. Дължимата лихва е изчислена, както следва: м. **10.2014 г. – 1_556,43 лв., м. 11.2014 г. – 142,59 лв., м. 06.2015 г. – 225,32 лв..**

НА СЛЕДВАЩО маясто СЪДЪТ споделя и изводите относно доначислен данък поради липсата на законови предпоставки за издаване на данъчно кредитно известие /ДКИ/ в размер на 5_758,63лв. за данъчен период 08.2015г. и корекция на данъчен кредит поради неотразено ДКИ в общ размер на 2_239,98лв. през данъчни периоди 10.2014г. и 12.2014г.. Правилно е установено от анализ на издадените КИ и банкови документи по сумите на РЛ, че има несъответствия по отношение на стойностите, отразени във фактурите и стойностите, съдържащи се в кредитните известия, издадени на [фирма] вкл. за което РЛ не дава обяснения.

Констатирано е, че ревизираното лице е получило по банков път от този клиент авансови плащания във връзка с предварителен договор от 06.12.2013г. за покупка на недвижими имоти, за които ревизираното лице му е издало фактури на обща стойност 60_401,97 лв. /ДДС в размер на 10_067,00 лв./. Издадените кредитни известия, с посочено основание „връщане на вноски по договор за продажба на недвижим имот“ са на обща стойност 70_619,28 лв. /размер на ДДС – 11_769,87 лв./, а върнатите парични средства от страна на ревизираното лице са на обща стойност 36_090,00 лв. Установена е разлика в размер на 34_529,28 лв., за която липсват доказателства за извършено възстановяване. Правилно е визирано, че видно от регистъра на Агенция по вписванията /АВ/ - не е извършено прехвърляне на собственост на спорните недвижими имоти на [фирма] като същите са продадени на Н. П. /апартамент №21/ и на [фирма] /гараж №30/. При така установеното е формиран обосновано извода, че доставката, договорена със заключения между страните договор е развалена и във връзка със същата следва да се издаде ДКИ по реда, предвиден в чл. 115 от ЗДДС. Установено е, че именно с издаденото кредитно известие №135/14.08.2015 г. с ДО 42_126,50 лв. и ДДС – 8_425,30 лв. РЛ е намалило незаконосъобразно начисления ДДС за данъчен период м. 08.2015 г. с 5_758,63 лв..

Правилно е прието в РА, че следва да се извърши корекция на данъчен кредит поради неотразено ДКИ в общ размер на 2_239,98 лв. през данъчни периоди 10.2014 г. и 12.2014 г.. Констатирано основание за непризнаване на данъчен кредит е по отношение на издадено кредитно известие /КИ/ №761/29.10.2014 г., от [фирма], ЕИК[ЕИК], с ДО в размер на 5_599,96 лв. и ДДС в размер на 1_119,99 лв. Установено е, че в дневника за покупки за данъчен период м. 12.2014 г. същото е отразено не като КИ, а като фактура с право на приспадане на данъчен кредит. По този начин не е анулирано правото на данъчен кредит по фактура №713 от 29.10.2014 г., към която всъщност е издадено КИ, а правото на ДК е упражнено два пъти – веднъж в данъчен период м. 10.2014 г., когато не е отразено кредитното известие като такова и втори път в данъчен период м. 12.2014 г., когато е включено кредитното известие като нова доставка. Корекцията на ползвания данъчен кредит в размер на 1_119,99 лв. в данъчен период м. 12.2014 г. е извършена на основание чл. 126, ал. 3 от ЗДДС, във връзка с чл.

115, ал. 3 от ЗДДС, а за ползвания данъчен кредит през данъчен период м. 10.2014 г. е извършена на основание чл. 124, ал. 5 от ЗДДС именно защото правото на данъчен кредит е ползвано де факто два пъти.

Също СЪСТАВЪТ споделя констатациите и изводите относно отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 249_669,52 лв. за данъчни периоди м. 10.2014г., от м. 02.2015г. до м. 10.2015г. и м. 12.2015г. по фактури и доставчици, описани подробно в акта вкл. че 6 броя фактури от №94 до №99, издадени от 24.10.2014. до 31.10.2014г. от [фирма] са издадени след датата на deregистрация по ЗДДС на доставчика /24.10.2014 г./.

Правилно за доставки е установено, че имат за предмет или стоки, или услуги. От правна страна се приемат изводите на органите по приходите, че съгласно разпоредбите на ЗДДС - задължително условие за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за получателя, е наличието на действително получени стоки/услуги по облагаеми доставки. Съгласно чл.68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, правото на данъчен кредит е неразделно свързано с получаването на стоки или услуги по облагаема доставка, поради което реалното извършване на облагаема доставка е задължително условие за възникване правото на приспадане на данъчен кредит. Наличието на реална доставка не се доказва само с издаване на първичен счетоводен документ. В общия случай доказването на реална доставка на услуга изисква доказване на потенциалната възможност на доставчика да извърши услугите, в това число наличие на материална, техническа и кадрова обезпеченост, както и доказване на самото изпълнение на услугите, наличието на резултат и ползването му от получателя.

В контекста на изложеното – правилно органите по приходите са установили, че гореизложените условия не са налице. Нито един от доставчиците не е намерен на адреса и не е представил документи, освен 1- / [фирма]/, като наличните документи са само фактури и фискални бонове. [фирма] е представил **складови разписки**, които не съдържат информация за коя фактура са относими, липсва единична цена и стойност. Представени са и ППП, които ще бъдат обсъдени по-долу с оглед конкретния предмет, който не се установява да е вложен от РЛ.

Правилно е визирано, че на РЛ е указана доказателствената тежест и същото не е оборило констатацията за наличие на материален, технически и кадрови ресурс на доставчика. Напр. от

страна на жалбоподателя не са представени доказателства за наличие на складови помещения при доставчиците за съхранение на стоките, както и доказателства, че към датите на фактуриране на доставките са имали възможност да извършват разпоредителни действия с отразените във фактурите стоки. Не са представени приемо-предавателни протоколи и/или други писмени доказателства, от които да се установи прехвърлена ли е собствеността върху стоките, къде е станало прехвърлянето, кои са лицата, участвали в товаренето/разтоварването на стоките.

Правилно в потвърждаващото решение – ответникът е маркирал, че естеството на стоките (обемни и тежки товари) поставя въпроса за транспортирането им –вкл. не е посочен адрес и обект, на който са натоварени и разтоварени стоките.

Следователно обоснован е извода, че законодателят не свързва упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит единствено с притежаването на данъчен документ, съставен по реда на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, а поставя изискването да са налице реално извършени облагаеми доставки, каквито данни няма и е правилна констатацията за абсолютна симулация при тези доставки. Липсата на договори и търговска кореспонденция –води до неяснота и основно съществени елементи касателно тези доставки. СЪДЪТ във връзка с изложеното напълно споделя изводите на органите по приходите с едно изключение- там, където има обяснения, че стоките са превозени от склад на доставчика със собствен превоз на РЛ- не се изисква да има пътен лист или товарителница, но все пак следва да има някаква обективна следа-опис, приемо-предавателен протокол. Следователно - основателно е прието, че не са спазени изискванията на чл.68,ал.1 и чл. 69,ал.1 от ЗДДС, във вр. с ч. 6 и чл.9 от ЗДДС.

В заключение: безспорна е съдебната практика, че фактът на издадената фактура не означава реалност на документираната в нея доставка и изисква редица допълнителни доказателства, установяващи реалност на доставката (напр. Решение №10869 от 17.07.2013г. на ВАС). Издаването на фактури, които не са придружени от съпътстващи документи, като двустранно подписани протоколи, документи, удостоверяващи извършен транспорт, други документи, подписани от получателя, не може да бъде разглеждано като реализирани доставки на стоки, които впоследствие да бъдат продадени, като по този начин се формира данъчна основа, подлежаща на облагане. Релевантният и

подлежащ на доказване факт е реалното предаване на стоките, което следва да е подкрепено с доказателства за транспортиране и предаване на стоките. В този смисъл е и практиката на ВАС /Решение №838 от 17.01.2013г., Решение №10869 от 17.07.2013 г., Решение №15103 от 15.11.2013г., Решение №7938 от 11.06.2014 г., Решение №9075 от 30.06.2014г., Решение №5158 от 14.04.2014г., Решение №11084 от 23.09.2014г., Решение №161 от 08.01.2015 г., Решение №536 от 19.1.2015г., Решение №719 от 21.01.2015 г./.

Правилни са и изводите по отношение на доставки извършени от [фирма] са представени фактури и стокови разписки към тях, като предмет на доставките са лакови бояждийски продукти по опис –освен фактури, стокови разписки, ППП и заявки, декларация за начина на съхранение на стоките, копие от договор по нает склад, фактури за наем, декларация по транспортни разходи и др.

Във връзка с тези доставки-СЪДЪТ споделя констатациите на органите по приходите и на ответника, че във фактурите стоките не са определени по своя вид, количество и единична цена, като описи към фактурите не са представени. Складовите разписки не съдържат информация за коя фактура са относими, липсва единична цена и стойност. Не са представени договори, писмени доказателства, от които да се установи от къде е натоварена/разтоварена стоката, с какво превозно средство е транспортирана. Доставчикът декларира, че купувачът получава стоките от склада и ги превозва със собствен транспорт, но правилно е прието, че не са представени никакви допълнителни данни, като не се споделя извода на органите по приходите, че следва да има товарителници или пътни листове. Такива не се изискват при извършването на собствен превоз.

Обоснована е констатацията, че в приемо-предавателните протоколи липсва място и адрес на предаване на стоките, липсва информация за лицето, което е получило стоките от страна на [фирма], има само подпис и печат на дружеството. Относно произхода на стоката, доставчикът представя документи от които е видно, че предходните доставчици са [фирма] и [фирма], а транспортът е осигурен от [фирма]. Безспорно е констатирано с оглед експедиционните бележки, че лицето Н. Х. е извършило превоза и за него като шофьор на тежкотоварен автомобил има подавани данни в НАП от осигурител [фирма], съгласно сключен трудов договор, но по данни предоставени от КАТ е установено, че [фирма] не притежава собствени МПС, както в същото време няма

доказателства за наети такива за периода.

От друга страна и за предходния доставчик важи същото - не са представени никакви транспортни документи, от които да се установи вида и количеството на товара, който е транспортиран, видът и регистрационния номер на автомобила, с който е извършен превозът, както и кога е разтоварена стоката в склада.

Правилно е съобразено, че на [фирма] и [фирма] са извършени насрещни проверки, при които не са представени изисканите от органите по приходите документи.

СЪДЪТ приема за правилни и изводите в РА във връзка с предмета на доставките - при извършен анализ на представените актове обр.19 е установено, че ревизираното лице е предало на клиента дейности, към които не могат да бъдат отнесени материалите – предмет на доставка по спорните фактури /извършване на циментова замазка на под, варова мазилка по тухлени стени и по тавани, гипсова мазилка по тухлени стени, гранитогрес по стъпала, парапет-алуминиев, структурна мазилка, външни подпрозоречни первази и др./ Правилно от органите по приходите е прието, че лаково-бояджийските продукти /като лазурен лак/ се използват за защита и декорация на дървени повърхности в закрити помещения и на открито, дадени са и други примери, които не могат да бъдат съотнесими към дейностите, извършени от ревизираното лице на неговия клиент. Няма данни за влагане в обекта на материали от описаните видове, както и не са посочени извършени дейности, които да изискват използването на такива материали.

С оглед изложеното – съдът както органите по приходите и ответника -намира, че данъчния кредит в общ размер на 134 356,45 лв. по фактурите на този доставчик законосъобразно е отказан на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС. Въпреки представените документи и за тези доставки – по делото няма доказателства, че доставчикът е имал обективната –материална и кадрова обезпеченост да осъществи доставка на посочените услуги вкл- и неговите доставчици.

Същото се отнася и по отношение на доставки от [фирма], за които не се установява реалност. Дружеството не е представило на органите по приходите изисканите писмени доказателства. Наличието на отразените доставки в дневниците за продажби не е достатъчно доказателство, за да се направи извод, че

дружеството фактически, а не само по документи е извършвало услугите. Обстоятелството, че издадените фактури са осчетоводени от жалбоподателя и че по тях има отразено плащане, както и че доставката е включена в счетоводството на получателя, не е достатъчно да обоснове извод за реалност на доставката. Анализирани, представените договори и приемо –предавателни протоколи, съдържат редица недостатъци,¹ поради което пораждат основателни съмнения за извършване на възложените от жалбоподателя услуги, както и за тяхното получаване от последния.

СЪДЪТ СПОДЕЛЯ и изводите по отношение на [фирма]: в хода на ревизията е установено, че дружеството жалбоподател е ползвало данъчен кредит за данъчен период м.02.2015г. по фактури издадени от [фирма]. Ревизираното дружество е закупило 3 000 бр. скреч карти /всяка на стойност 10,00 лв./ от [фирма] на обща стойност 28 188,00 лв. Във връзка с процесните доставки са представени единствено фактури и касови бонове. От приложените по делото документи СЪДЪТ намира, че не се доказва, че жалбоподателят е придобил действително „скреч карти“ като на следващо място няма данни, че така фактурираните доставки на „скреч –карти“, са използвани за облагаемата икономическа дейност на дружеството-получател. Следователно, не само под съмнение е поставена доставката на стреч-картите, но няма данни, да са ползвани за икономическата дейност на дружеството, предвид начина на използването им по предназначение. Използването на документираните доставки в икономическата дейност на жалбоподателя е предпоставка за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. Отразяването на фактурите само като разходи, не доказва използването им за дейността на дружеството. С оглед изложеноо СЪДЪТ намира, че отказът на данъчен кредит по фактурите от този доставчик също е обоснован въпреки, че органите по приходите не поставят под съмнение реалността на доставката, а изискването да са използвани за икономическата дейност на РЛ, но ответникът поставя под съмнение и първия елемент.

СЪДЪТ приема за правилни и изводите касателно закупуването на 5 850 стека различни видове цигари от [фирма], ЕИК[ЕИК] на обща стойност 243 649,83 лв. /фактурите са описани на стр. 53 и стр. 54 в РД/. Правилни са констатации за това, че са представени единствено фактурите, като е констатирано, че

ревизираното лице няма отчитани продажби на цигари. Същите са осчетоводени по Д-та на с/ка 602 „Разходи за външни услуги“ с посочено основание реклама. Изискани са писмени обяснения и документи от жалбоподателя, които не са представени. Констатирано е, че в хода на предходно ревизионно производство, извършено на [фирма], приключило с издаването на РА №[ЕГН]/03.01.2014г. е извършена корекция на ползвания данъчен кредит за **аналогични доставки на цигари**. РЛ е декларирало, че закупените цигари са използвани като рекламни материали, като върху тях е залепен рекламен стикер. Цигарите са раздавани от три лица на граждански договори, безплатно и с рекламна цел, на места в С., около изградени от него строителни обекти. С Решение №676/17.04.2014г. директорът на дирекция ОДОП С. е потвърдил РА в тази част. С Решение №11918/11.11.2015г. ВАС е отхвърлил жалбата на ревизираното лице, като е изложил съображения, идентични с тези на органите по приходите - не е установено наличието на второто изискване дадено в §1, т. 9 от ДР на ЗДДС относно определението за безвъзмездно предоставяне на стока с незначителна стойност с рекламна цел, а именно: доставката да не е част от серия доставки, по които получателят е едно и също лице.

Следва да се има предвид, че в ревизионното вкл. и в съдебното производство не са представени граждански договори, приемо-предавателни протоколи, доказателства за покупката или изработката на рекламни стикери с логото на [фирма], както и на каквато и да е информация относно разпространението на рекламните материали. Няма данни за реалния създател на рекламни материали, техният формат, рекламното послание. Несъстоятелни са възраженията на жалбоподателя относно това, че работата му се извършва в силно конкурентна среда, която налага необходимостта от реклама, при съобразяване с обстоятелството, че в съдебното производство не са представени данни за реално осъществени доставки, нито са изложени аргументи за съотносимост на същите с икономическата дейност на лицето.

Съдът споделя и изводите в РА, потвърдени с решението на директора на дирекция „ОДОП“, в частта относно установен данъчен резултат по ЗДДФЛ за 2015г.. Във връзка с изплатените доходи от наем се установява, че през 2015г. ревизираното лице е удържало авансов данък по чл.44, ал. 4 от ЗДДФЛ, но не го е

декларирало и внесло в законоустановените срокове. Така за 2015 г. обосновано е определен данък в размер на– 900,17 лв. , плюс 13,20 или общо 913,37лв.. Конкретните изчисления правилно са установени въз основа на факта, че е изплащан наем на 3 ФЛ, като при 2 от тях данъкът е внесен в бюджета от същите, като на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са определени само лихви за несвоевременното разчитане с бюджета, тъй като доходите на лицата са изплащани през тримесечията, за които [фирма] е било длъжно да удържа данък от лицата и да го внесе и той за 2015 г. – е 13,20 лв.. От друга страна –при 1 от тези лица сумите за авансов ДДФЛ не са внесени, поради което дължимият ДДФЛ е определен на база на декларираните платени месечни наемни вноски като за 2015 г. – е 900,17 лв..

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО – СЪДЪТ споделя изводите в РА и потвърждаващото го решение, че няма доказателства за извършване на реални доставки по смисъла на чл.6 ЗДДС, поради което правилно за процесните доставки е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, чл.69 от ЗДДС, обосновано е доначислен ДДС по извършените замени и продажби на НИ по чл.86, ал.2 от ЗДДС, правилни са и изводите за корекция на ДДС касателно визираните КИ вкл. и обосновани са оставалите изводи, както и съображенията по по ЗДДФЛ, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК, СЪДЪТ следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и чл. 161, ал. 1 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 5614лв. определено по реда на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ВОДИМ СЪДЪТ:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-22220216003224-091-001 от 23.02.2017 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията и от М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, В ЧАСТТА, потвърдена с Решение № 728 от 12.05.2017г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, за

установения резултат по Закона за данък върху добавената стойност за данъчен период м.10.2014г., м.12.2014г., м.01.2015г.-м.10.2015г., м.12.2015г. в размер на 307 574, 58лв. и установен данъчен резултат по Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2015г. за главница 913,37лв. и съответната лихва.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“- НАП - юрисконсултско възнаграждение в размер на 5614лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: